

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 15 0 U 002845 17 Uvp
Banja Luka, 27.3.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Bošnjak Glizijan i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Snežane Crnojević, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Ž.N. iz N. (u daljem tekstu: tužilac), zastupanog po punomoćniku M. J., advokatu iz T., protiv rješenja broj: ... od 4.4.2016. godine načelnika Opštine N. (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu zauzimanja javne površine, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Trebinju broj: 15 0 U 002845 16 U od 13.9.2016. godine, u sjednici vijeća, održanoj 27.3.2019. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se uvažava, presuda Okružnog suda u Trebinju broj: 15 0 U 002845 16 U od 13.9.2016. godine ukida i predmet vraća nižestepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba, izjavljena protiv osporenog akta, bliže označenog u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba tužioca, izjavljena protiv rješenja Odjeljenja za prostorno uređenje i stambeno-komunalne poslove Opštine N. broj: 06-370-4/16 od 26.2.2016. godine, kojim je odbijen zahtjev tužioca za zauzimanje javne površine, kao vlasnika kafe-bara „L.“, na adresi Nevesinjskih ustanika bb u N., u svrhu postavljanja deset stolova sa stolicama, u periodu sezone.

Odbijanje tužbe obrazloženo je razlozima nižestepenog suda da je tužilac podnio zahtjev na formularu dana 26.2.2016. godine i označio adresu Nevesinjskih ustanika 55, uz koji je priložio dokaz o uplati komunalne takse u iznosu od 2.000,00 KM i 2,00 KM administrativne takse; da je prvostepeni organ istog dana rješenjem odbio taj zahtjev, uz obrazloženje da tužilac nije predočio odokaz o zakupu poslovnog prostora, ili vlasništvu, a što je osnov za podnošenje zahtjeva, s obzirom da se zauzima prostor ispred čijih vrata i fasade se nalazi ta javna površina; da se tuženi pozvao na član 189. Odluke o komunalnom redu („Službeni glasnik Opštine N., broj: 3/05, u daljem tekstu: Odluka), kojim se propisuje postupak zauzimanja javne površine; da se u spisu zatiče ugovor o zakupu poslovnog prostora, zaključen između tužioca i S. N. koji prostor se nalazi u Nevesinjskih ustanika bb, ali da je poslovni prostor prazan, a da je prvostepeni organ još 2013. godine poslovnom prostoru S. N. dodijelio broj 45; da je rješenjem prvostepenog organa od 29.2.2016. godine tužiocu odobren ponovni početak djelatnosti na adresi Nevesinjskih ustanika bb; da u spisu postoji i ugovor o zakupu poslovnog prostora, zaključen između K. M. i K. N., koji je takođe na adresi Nevesinjskih ustanika bb, da je i taj poslovni prostor ranije dobio broj 48 i da je K. N. vlasnik kafe-bara „L.“; da je rješenjem prvostepenog organa od 11.4.2016. godine K. N. odobreno zauzimanje javne površine u svrhu postavljanja petnaest stolova na ljetnoj bašti „L. 2“ u ulici Nevesinjskih ustanika bb. Iz navedenog utvrđenja nižestepeni sud je zaključio da je došlo do promjene adrese tužioca, odnosno poslovnog prostora, koji je njegovo vlasništvo i da je tužilac zahtjev podnio za zauzimanje površine ispred poslovnog objekta u ul. Nevesinjskih rudara 48, gdje je prethodno obavljao djelatnost, iz čega slijedi da je promijenio poslovni prostor i da je zbog toga odbijen sa zahtjevom. Zaključio je i da prvostepeni organ nije postupio u smislu člana 56. Zakona o opštem upravnom postupku Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj:

13/02, 87/07 i 50/10, u daljem tekstu: ZOUP), jer nije otklonio nedostatke zahtjeva, te nije zatražio od tužioca dostavljanje dokaza o vlasništvu, ili ugovora o zakupu, ostavljajući mu rok za postupanje, kao ni da pozivanje tuženog na odredbe Odluke „nema uporište u toj odluci“, što sve bitno ne utiče na drugačije odlučivanje upravnih organa. Zaključio je i da upravni organi nisu vodili računa da u rješenjima označavaju poslovne objekte brojem iz adresnog registra, već su stavljane oznake bb, pa kako se radi o dvije različite adrese, podržao je odluku tuženog.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužilac osporava njenu zakonitost iz osnova navedenih u članu 35. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS). Ukazuje da je nejasna odluka o odbijanju tužbe kod činjenice da i sam nižestepeni sud uočava nepravilno postupanje prvostepenog organa u vezi sa odredbama člana 56. ZOUP, s obzirom da navodi kako treba postupiti prvostepeni organ, ukoliko postoje nedostaci u samom zahtjevu za pokretanje postupka, što prvostepeni organ nije učinio, u kom dijelu pobijana presuda se ne može ispitati, jer nije jasno zbog čega je sud zaključio da takav propust nije mogao uticati na drugačiju odluku predmetne upravne stvari, a sve kod činjenice da je zahtjev odbijen, uz obrazloženje da tužilac nije priložio dokaz o vlasništvu poslovnog prostora, ili o zakupu. Nejasni su i razlozi nižestepenog suda da je tuženi, u rješenjima označavao adresu poslovnog objekta tužioca na adresi Nevesinjskih ustanika bb, kao i za K. N., vlasnika kafe-bara „L.“, iz čega je nižestepeni sud zaključio da tuženi nije koristio adresni registar i da je pored naziva ulica stavljao oznaku bb. To znači i da pored uočenih nedostataka u postupku, nižestepeni sud zaključuje da to nema nikakvog uticaja, dok se naneppravilno proveden postupak nije očitovao, nego je ostavio na snazi nezakonito rješenje tuženog. Ostalo je nejasno zbog čega se nižestepeni sud bavio pribavljanjem uvjerenja Odjeljenja za prostorno uređenje i stambeno-komunalne poslove Opštine N. od 30.9.2013. godine, koje nije postojalo u spisu i nije poznato kako se pojavilo. Prema sadržaju tog uvjerenja nisu postupali upravni organi, a njemu je onemogućeno učešće u postupku, što je kod njega stvorilo pravnu nesigurnost, a što sve ukazuje na samovoljnu postupajućih organa. Posebno ukazuje da je u zahtjevu za zauzimanje javne površine naveo ulicu bez broja (bb), a nije naveo broj 55, kako je to proizvoljno naveo nižestepeni sud, koji je zanemario činjenicu da je uredno podnio zahtjev, a pored tog zahtjeva je podnio i zahtjev za obavljanje djelatnosti, koji je prvostepeni organ odobrio rješenjem od 29.2.2016. godine za poslovni objekat kafe-bar „L.“ u N., na adresi Nevesinjskih ustanika bb. Kako ni tuženi nije navodio određeni broj za predmetni lokal, evidentno je da se mimo njega vodio postupak, u kojem nije učestvovao, iako je imao označenu istu adresu na zahtjevu, kao i u rješenju kojim mu je odobreno nastavljanje djelatnosti, pa nije jasno na osnovu čega je tuženi utvrdio da je promijenio adresu poslovnog prostora, što je neopravdano podržao i nižestepeni sud pobijanom presudom. Predložio je da se zahtjev uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje, eventualno preinači, uz dosudu troškova spora.

U odgovoru na zahtjev tuženi je podržao razloge osporenog akta i pobijane presude, sa tvrdnjom da je tužilac zakupoprimac poslovnog prostora na adresi Nevesinjskih ustanika broj 45 da je promijenio poslovni prostor u kome je obavljao poslovnu djelatnost, zbog čega je njegov zahtjev odbijen, jer da je zahtijevao zauzimanje javne površine na adresi Nevesinjskih ustanika broj 48, koja se nalazi ispred fasade drugog poslovnog objekta, koja površina je dodijeljena K. N., rješenjem od 11.4.2016. godine.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev i spise predmeta, na osnovu člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio, kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa proističe da je tužilac podnio zahtjev za zauzimanje javne površine dana 26.2.2016. godine na adresi Nevesinjskih ustanika bb, pa je nejasno na osnovu čega je u

pobijanoj presudi navedeno da je tužilac zakupoprimac poslovnog prostora u ul Nevesinjskih ustanika br. 45, iz čega slijedi nejasan zaključak nižestepenog suda da je tužilac promijenio poslovni prostor u kome obavlja ugostiteljsku djelatnost, uz konačni zaključak da je zahtijevao zauzimanje javne površine ispred poslovnog objekta u Nevesinjskih ustanika br. 48. Evidentno je da je prvostepeni organ istog dana donio rješenje, kada je zahtjev podnesen, kojim je isti odbio i da je u tom rješenju navedeno da je proveden postupak, dok nisu navedene činjenice, koje su u tom postupku utvrđene, ali je zaključio da tužilac nije predočio dokaz da je zakupac navedenog poslovnog prostora, ili njegov vlasnik. Nejasno je na osnovu čega je nižestepeni sud zaključio da povreda postupka, učinjena od strane prvostepenog organa, nema uticaja na drugačije rješenje stvari, ako je već utvrdio da je prvostepeni organ povrijedio odredbe člana 56. ZOUP i nije pozvao tužioca da dostavi dokaz, koji je nedostajao za meritorno odlučivanje. Nižestepeni sud se nije izjasnio o tvrdnjama tužioca da je prvostepeni organ donio rješenje od 26.2.2016. godine, kojim je tužiocu odobrio početak obavljanja djelatnosti, počev od 29.2.2016. godine, s obzirom da se djelatnost može obavljati u određenom prostoru i da je u tom rješenju, koje je doneseno istog dana kada i rješenje kojim je odbijen zahtjev za zauzimanje javne površine, navedeno da se djelatnost obavlja u kafe-baru „L.“ u N., ul...Nevesinjskih ustanika bb. Nema nikakvog obrazloženja u vezi sa odbijanjem zahtjeva prvostepenog organa, zbog propusta tužioca da dostavi dokaz o vlasništvu, ili zakupu poslovnog prostora, u odnosu na zaključak tuženog u osporenom aktu, kojim je odbio žalbu, sa zaključkom da je tužilac promijenio sjedište poslovnog prostora, kod tvrdnje tužioca da je zahtjev podnio na istoj adresi na kojoj mu je odobreno obavljanje djelatnosti i nije zahtijevao nikakav drugi prostor. Nižestepeni sud nije odgovorio na sve tužbene prigovore, a dato obrazloženje u pobijanoj presudi je kontradiktorno, pa se ne može zaključiti zbog čega je odbijena tužba, jer dati razlozi u osporenom aktu nemaju karakter obrazloženja, koje ima u vidu odredba člana 230., u vezi sa članom 197. stav 2. ZOUP, a što sve ukazuje da je pobijana presuda zahvaćena povredama pravila postupka i materijalnog prava.

Neosnovane su tvrdnje tuženog, date u odgovoru na zahtjev, da je tužilac zahtijevao prostor na adresi Nevesinjskih ustanika br. 48, jer to ne proističe iz zahtjeva tužioca, njegove žalbe, tužbe i navoda u zahtjevu.

Zbog svega navedenog ovaj sud zaključuje da je donošenjem pobijane presude ostvaren razlog njene nezakovitosti iz odredbe člana 35. stava 2. ZUS, zbog čega se zahtjev tužioca uvažava i pobijana presuda ukida, a predmet vraća nižestepenom sudu na ponovno odlučivanje na osnovu odredaba člana 40. stava 1. i 2. tog zakona, u kom postupku će nižestepeni sud otkloniti nedostatke na koje je ukazano ovom presudom.

O troškovima spora odlučiće nižestepeni sud, saglasno odredbi člana 397. stava 3. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 57/03 - 61/13), u vezi sa članom 48. Zakona o upravnim sporovima.

Zapisničar
Snežana Crnojević

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpavka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podračić